

jeg tror, at hvis man indgaaende vil drøfte Arbejdsløshedsspørgsmaalet og gøre det med Alvor og Effertanke, vil man efterhaanden komme til det Resultat, at den eneste Lise for Samfundets Ulemper er, at vi selv komme i Besiddelse af det, vi skulle producere med. Og det er Socialismen.

Den sidste ærede Taler (Anders Nielsen [Hjørring Amts 2den Valgkreds]) mente sig fremkaldt af mig, og han har for saa vidt Ret, som det var ham, jeg sigtede til, da jeg pegede paa Henvendelsen i den forløbne Sommer. Det ærede Medlem svarede jo baade mig og andre Talere. Men jeg skal sige, at jeg fik ud af hans Tale akkurat det, jeg havde ventet at faa ud af den. Ikke heller han troede i højere Grad paa, at det kunde lykkes at drage meget af den Arbejdskraft, som er i København, ud paa Landet. Det er akkurat det, alle Talere have sagt, og det, som jeg har udtalt, naar jeg sagde, at jeg troede ikke, det i stor Udstrækning vilde være muligt, ikke mindst fordi Landet ikke kunde være tjent med den Arbejdskraft, som kunde faas derved, fordi de vedkommende Arbejdere i Mellemtiden var komne til at beskæftige sig med helt andre Ting og havde faaet et helt andet Haandelag.

Saa sagde det ærede Medlem fra Sæby (Anders Nielsen) ligeledes, at han mente, at jeg i mine Udtalelser havde peget paa, at man burde vende Strømmen, og at man burde foranledige, at Strømmen ikke gik fra Land til By. Det har jeg for saa vidt ikke sagt. Jeg tror ikke, det er muligt for noget Menneske at holde andre tilbage derfra, naar de tænke at opnaa et Gode derved. Jeg tror, at det, som skal gøres for at holde Arbejdskraften paa Landet borte fra Byerne, er at give Arbejderne de bedst mulige Vilkaar derude. Naar man bliver i Stand til at gøre det, tror jeg ogsaa ganske sikkert, at man vilde være i Stand til at holde paa Arbejdskraften, saa den ikke gaar til Byen. Grunden til, at Arbejderne gaa fra Land til By, er vistnok den, som det er sagt af andre Talere, at der paa Grund af Sæsonarbejdet til Tider er Arbejdsløshed, og saa tænke Arbejderne, der kan være Mulighed for at faa Arbejde i de store Byer, at der kan være en enkelt Chance for at faa Arbejde der. Saaledes har jeg opfattet Spørgsmaalet, og hvad der er blevet sagt fra anden Side, synes jeg bestyrker min Opfattelse.

Det ærede Medlem sagde, at der skete ikke nogen Henvendelse til Konseilspræsidenten fra vor Side. Det kunde man hel-

ler ikke forlange. Den forrige Konseilspræsident erklærede sig jo villig til, sagde han, at være medvirkende til at bringe Parterne sammen. Henvendelsen maatte komme fra den Mand, der skulde bringe Parterne sammen. Lige saa lidt kunde man fra vor Side gaa omkring paa Landet og søge Arbejde og delegere de arbejdsløse derud omkring. Der maa fra de Steder, hvor der var Mangel paa Arbejdskraft, selvfølgelig komme Henvendelse, og saa ser man, om man har den dertil egnede Arbejdskraft. Der er muligvis indenfor Landbruget ikke Organisationer, som i dette Øjeblik beskæftige sig med Arbejdsanvisning, og jeg ved ikke, om det er nødvendigt, men er det nødvendigt, maa Landboforeningerne tage den Opgave op. Fra Arbejdernes Side er den Sag fuldstændig i Orden. Vi have Arbejdsanvisningskontorer, navnlig for Arbejdsmænd, og for øvrigt har det ogsaa vist sig, hvad jeg har paapeget, at man meget vel fra Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor kan faa Folk i den Tid, der er Brug derfor.

Saa sagde det ærede Medlem, at Fæstevæsenet led ogsaa under Mangler. Det er vist ganske rigtigt. Der er blevet gjort opmærksom paa, at man ogsaa udmærket godt, hvis man vil, kan bruge Københavns kommunale Arbejdsanvisningskontor som Fæstekontor, og det ganske gratis. Det er jo altid en Udgift, at baade Husbond og Tyende skal betale en 2—3 Kr. pro persona. Disse Penge kunne paa denne Maade spares, og man kan faa de samme Folk gennem det nævnte Anvisningskontor som gennem Fæstemanden. For øvrigt have baade det ærede Medlem fra Give (N. C. Jensen) og det ærede Medlem fra Otterup (Mads Larsen) udtalt sig i samme Retning, at man ikke maa tro paa, at Landbruget i nogen stor Udstrækning vil kunne anvise Arbejde til Arbejdere fra Byerne. Men naturligvis, man maa forsøge at gøre det bedst mulige ud af det.

Man har ikke været ganske enig i Opfattelsen af, hvorvidt man for nærværende Tid burde søge at faa forceret de Statsarbejder, der var vedtagne af Rigsdagen. Fra den ene Side har man holdt paa den Opfattelse, jeg har gjort mig til Talsmand for, at man saa hurtig som muligt skal se at faa nogle Jernbanearbejder i Gang. Jeg har specielt peget paa Dobbeltsporet over Fyn, der andrager omtrent 7 Mill. Kr., hvilket Foretagende dog vist skulde sættes i Gang snarest. Det ærede